AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2009. október 28.*

A T-80/08. sz. ügyben,

a **CureVac GmbH** (székhelye: Tübingen [Németország], képviseli: F. Graf von Stosch ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli kezdetben: M. Kicia, később S. Schäffner, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: német.

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban:

a **Qiagen GmbH** (székhelye: Hilden [Németország], képviseli kezdetben: E. Krings, később: V. von Bomhard, A. Renck és T. Dolde ügyvédek),

az OHIM első fellebbezési tanácsának 2007. december 11-i, az R 1219/2006-1. sz. ügyben, a CureVac GmbH és a Qiagen GmbH közötti felszólalási eljárás ügyében hozott határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (nyolcadik tanács),

tagjai: E. Martins Ribeiro (előadó) elnök, N. Wahl és A. Dittrich bírák,

hivatalvezető: T. Weiler tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2008. február 19-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2008. június 4-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2008. május 28-én benyújtott válaszbeadványára,

a 2009. május 6-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2003. augusztus 1-jén a beavatkozó Qiagen GmbH, a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o. [helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet]) alapján védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az RNAiFect szómegjelölés volt.

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai

Megállapodás szerinti 1., 5. és 9. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, amelyek az egyes osztályok vonatkozásában az alábbi leírásnak felelnek meg:

– 1. osztály: „Ipari és tudományos vegyi termékek; ipari és tudományos vegyi termékek biopolimerek feldolgozásának céljára; a tudomány és kutatás területén laboratóriumi használatra szánt biológiai anyagok, jelesül pufferek és reagensek, vagyis molekuláknak és molekulaagregátumoknak, vagyis peptideknek és/vagy nukleinsavaknak sejtekbe, azaz prokarióta és eukarióta sejtekbe történő juttatására alkalmas anyagok; a biopolimerek és reagensek szétválasztása, tisztítása és izolációja során alkalmazott kromatografikus anyagok és oldatok a kromatografikus szétválasztások, tisztítások és vagy izolációs folyamatok végrehajtásához; molekuláknak és molekulaagregátumoknak, vagyis peptideknek és/vagy nukleinsavaknak sejtekbe, azaz prokarióta és eukarióta sejtekbe történő juttatására alkalmas felszerelések; transzfekciós reagensek”;

– 5. osztály: „Gyógyszerészeti, állatgyógyászati és egészségügyi készítmények”;

– 9. osztály: „Tudományos célra szolgáló berendezések és felszerelések, különösen kutatási célra és laboratóriumi vizsgálatokra szolgáló berendezések és felszerelések”.

4 E védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2004. szeptember 27-i 39/2004. számában hirdették meg.

5 A felperes, a CureVac GmbH 2004. december 17-én felszólalt a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja [helyébe lépett a 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja] szerinti összetéveszthetőségre hivatkozva.

6 A felszólalás a 2002. november 29-én bejelentett és 2004. október 28-án a 2953768. számon lajstromozott RNActive közösségi szóvédjegy által érintett áruk egy részén, mégpedig az 1. és 5. osztályba tartozó árukon alapult:

– 1. osztály: „Ipari és tudományos vegyi termékek; reagensek kutatási célra”;

– 5. osztály: „Gyógyászati felhasználásra szánt vegyi termékek; állatgyógyászati és egészségügyi készítmények, különösen tumorok kezelésére szolgáló kemoterápiás termékek; gyógytermékek és készítmények asztmások kezelésére; receptor agonisták és antagonisták, gyógyszerészeti készítmények neurológiai zavarok kezelésére, fertőző betegségek kezelésére; egészségügyi készítmények; gyógyászati használatra szánt dietetikus termékek, különösen nyersanyagok táplálékkiegészítőkhöz; fertőtlenítők; gombaölő szerek, gyomirtó szerek”.

7 A felszólalás kizárólag a bejelentett védjegy által érintett 1. és 5. osztályba tartozó áruk ellen irányult, a 9. osztályba tartozó áruk kizárásával.

8 2006. augusztus 7-i határozatával a felszólalási osztály elutasította a felszólalást azzal az indokkal, hogy a Közösség területén egyáltalán nem áll fenn az összetévesztés veszélye.

9 2006. szeptember 15-én a felperes fellebbezést nyújtott be a felszólalási osztály határozatával szemben.

10 2007. december 11-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az első fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította. A fellebbezési tanács osztotta a felszólalási osztály azon megállapítását, mely szerint az összehasonlítandó áruk azonosak vagy jelentős mértékben hasonlók. A szóban forgó két megjelöléssel kapcsolatban a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy noha csekély mértékben megkülönböztetőek, mivel az „rna" elem az angol „ribonucleid acid" szó (franciául acide ribonucléique, németül Ribonukleinsäure [ribonukleinsav]) rövidítésének felel meg, a két védjegy eltérő, és egyetlen védjegyjogosult sem sajátíthatja ki az RNA rövidítést, vagy tilthatja meg más vállalkozások számára ennek használatát vagy védjegyekbe való illesztését, különösen nem a gyógyszerészeti készítmények területén. A fogyasztók megértik az RNA rövidítés jelentését, és nem feltételezik, hogy az ezen rövidítéssel kezdődő valamennyi védjegy azonos származásra utal. A fogyasztók figyelmüket sokkal inkább a szó végződésére fordítják, amely megkülönböztetőbb jellegű. Az „ifect" és a „ctive" elem közötti különbségek lehetővé teszi bármiféle összetéveszthetőség kizárását.

A felek kérelmei

11 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– tagadja meg az RNAiFect bejelentett védjegy lajstromozását;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

12 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

13 A beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek egészének viselésére.

14 A tárgyaláson a felperes kijelentette, hogy második kereseti kérelmétől eláll, amint az a tárgyalásról készült jegyzőkönyvben rögzítésre került.

Indokolás

A felek érvei

15 A felperes egyetlen, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapot terjeszt elő.

16 A felperes mindenekelőtt arra hivatkozik, hogy a korábbi védjeggyel ellátott egyes árukat és a védjegybejelentésben megjelölt árukat nem úgy kell tekinteni, hogy részben jelentős mértékben hasonlók, hanem éppen ellenkezőleg, azonosak, mivel az utóbbiak a felperes saját áruinak körébe tartoznak, tehát azokat az ütköző védjegyek azonos módon érintik.

17 A felperes ezt követően úgy véli, hogy az RNActive védjegyet úgy kell tekinteni, hogy az mindenesetre átlagos megkülönböztető képességgel rendelkezik, mivel közösségi védjegyként lajstromozásra került. Mivel a két védjegy címzettje az átlagos fogyasztó, akinek nincs tudomása az RNA rövidítés jelentéséről, a korábbi védjegy legalább átlagos megkülönböztető képességgel rendelkezik.

18 A felperes egyébiránt kifejti, hogy a szóban forgó megjelölések vizuálisan hasonlók, mivel a szavak eleje azonos, valamint hogy a szóvédjegyek esetében, a lajstromozott védjegyen kívül, a közönség körében szokásos bármilyen más reprodukciós forma oltalom tárgyát képezi, különösen a nagybetűs és kisbetűs reprodukció vonatkozásában. A felperes ehhez hozzáteszi, hogy a megjelölések hangzásbeli hasonlósága kivételesen jelentős első három betűjük azonossága, valamint azon tény folytán, hogy az utolsó hangsorok csupán minimális mértékben különböznek egymástól. Ami a megjelölések fogalmi összehasonlítását illeti, e tekintetben ugyancsak kivételes mértékű hasonlóság áll fenn, mivel az RNActive korábbi védjegy tartalmazza a német

„aktiv” szót, amely a német „effektiv” szó szinonimájaként vagy „hatást gyakorló” jelentésben értelmezhető, és amelyet az RNAiFect védjegy magában foglal.

19 Végezetül a felperes úgy véli, hogy az áruk azonossága, a korábbi védjegy átlagos megkülönböztető képessége, valamint a vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóság mértéke folytán a közönség tudatában fennáll az összetévesztés veszélye.

20 Az OHIM és a beavatkozó az említett jogalap elutasítását kérik.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

21 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, „ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez”.

22 Egyébiránt a 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontja ii. alpontjának [helyébe lépett a 207/2009 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja] értelmében „korábbi védjegy” minden közösségi védjegy és valamely tagállamban lajstromozott olyan védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés bejelentési napja.

23 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében összetéveszthetőséget okozhat az, ha a közönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól, vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak (lásd az Elsőfokú Bíróság T-325/06. sz., Boston Scientific kontra OHIM – Terumo [CAPIO] ügyben 2008. szeptember 10-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 70. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, lásd ugyancsak, analógia útján a Bíróság C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-5507. o.] 29. pontját és a C-342/97.- sz. Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-3819. o.] 17. pontját).

24 Továbbá azt, hogy a vásárlóközönség szemszögéből fennáll-e az összetévesztés veszélye, az adott ügy minden lényeges elemét figyelembe véve, átfogóan kell vizsgálni (lásd a fenti 23. pontban hivatkozott CAPIO-ügyben hozott ítélet 71. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot; analógia útján lásd a Bíróság C-251/95. sz. SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-6191. o.] 22. pontját és a C-425/98. sz. Marca Mode ügyben 2000. június 22-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-4861. o.] 40. pontját).

25 Ez az átfogó értékelés bizonyos kölcsönös függőséget tételez fel a figyelembe vett tényezők, különösen a védjegyek és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága között. Így a megjelölt áruk vagy szolgáltatások kisebb mértékű hasonlóságát ellensúlyozhatja a védjegyek közötti hasonlóság magasabb foka, és fordítva (a C-234/06. P. sz., Il Ponte Finanziaria kontra OHIM ügyben 2007. szeptember 13-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-7333. o.] 48. pontja és a T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany [MATRATZEN] ügyben 2002. október 23-án hozott ítélet [EBHT 2002., II-4335. o.] 25. pontja). A tényezők e kölcsönös függősége a 40/94 rendelet hetedik preambulumbekezdésében jut kifejezésre, amely szerint a hasonlóság fogalmát az összetéveszthetőséggel összefüggésben kell értelmezni, amelynek értékelése számos tényezőtől függ, különösen a védjegy piaci ismertségétől, attól a képzettársítástól, amelyet a használt vagy védjegyként lajstromozott megjelölés előidéz, valamint a védjegy és a megjelölés közötti, valamint a velük megjelölt áruk vagy szolgáltatások közötti hasonlóság mértékétől (lásd a fenti 23. pontban hivatkozott CAPIO-ügyben hozott ítélet 72. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

26 Egyébiránt az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően a megjelölések által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembevételével. A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának „a fogyasztók összetéveszthetik” szövegezéséből következik, hogy az összetéveszthetőség

átfogó értékelésénél meghatározó szerepet játszik, hogy a védjegyet hogyan érzékeli a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások átlagos fogyasztója. A fogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja egyenként a részleteit (lásd a fenti 23. pontban hivatkozott CAPIO-ügyben hozott ítélet 73. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot; lásd ugyancsak, analógia útján a fenti 24. pontban hivatkozott SABEL-ügyben hozott ítélet 23. pontját és a fenti 23. pontban hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott ítélet 25. pontját).

27 Az összetéveszthetőség ezen átfogó értékelése során az érintett áruk fogyasztóiról általában feltételezni kell, hogy szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztók. Egyebekben nem szabad arról sem megfeledkezni, hogy az átlagos fogyasztónak csak ritkán adódik lehetősége közvetlenül összehasonlítani a különböző védjegyeket, és így a védjegyről az emlékezetében megőrzött tökéletlen képre kell hagyatkoznia. Tekintettel kell lenni arra is, hogy az átlagos fogyasztó figyelme változó lehet a kérdéses áruk vagy szolgáltatások kategóriájától függően (az Elsőfokú Bíróság T-104/01. sz., Oberhauser kontra OHIM – Petit Liberto [Fifties] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4359. o.] 28. pontja és a T-186/02. sz., BMI Bertollo kontra OHIM – Diesel [DIESELIT] ügyben 2004. június 30-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1887. o.] 38. pontja; analógia útján lásd a fenti 23. pontban hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott ítélet 26. pontját].

28 A jelen ügyben az a védjegy, amelyen a felszólalás alapult, közösségi védjegy. Ennélfogva, amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 14. pontjában megállapította, a vizsgálatot ki kell terjeszteni az Európai Unióra.

29 Az érintett vásárlóközönséget, amint azt a felszólalási osztály 2006. augusztus 7-i határozatának 4. oldalán megállapította, és amint az a megtámadott határozat 17. pontjából következik, a vitatott áruk által érintett fogyasztók alkotják. Közelebbről az 5. osztályba tartozó áruk címzettjei a gyógyszerészek, továbbá a szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos végső fogyasztók (az Elsőfokú Bíróság T-202/04. sz., Madaus kontra OHIM – Optima Healthcare [ECHINAID] ügyben 2006. április 5-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-1115. o.] 23. pontja), akik mindazonáltal magas fokú figyelmet tanúsítanak, és választásuk során magasan képzett szakértők segítségét élvezik (ebben az értelemben lásd a C-412/05. P. sz., Alcon kontra OHIM ügyben 2007. április 26-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-3569. o.] 61. pontját és a fent hivatkozott ECHINAID-ügyben hozott ítélet 33. pontját). Az 1. osztályba tartozó vegyi termékek címzettje pedig szakképzett közönség (főként vegyészek és laboratóriumi személyzet), akik tehát még magasabb fokú figyelmet tanúsítanak.

30 A fellebbezési tanácsnak az ütköző megjelölések összetéveszthetőségére vonatkozó értékelését e megfontolások fényében kell vizsgálni.

– Az áruk hasonlóságáról

31 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az érintett áruk vagy szolgáltatások hasonlóságának értékelésénél figyelembe kell venni az áruk vagy szolgáltatások kapcsolatát jellemző összes releváns tényezőt és különösen az áruk vagy szolgáltatások természetét, rendeltetését, használatát, valamint versengő vagy kiegészítő voltukat (a fenti 23. pontban hivatkozott CAPIO-ügyben hozott ítélet 77. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 E vonatkozásban, a felperes állításával ellentétben, a szóban forgó áruk nem mind azonosak, hanem részben azonosak, részben pedig hasonlók, amint azt a fellebbezési tanács helytállóan megállapította a megtámadott határozat 15. pontjában, a felszólalási osztály határozatára történő hivatkozással: elegendő tehát példaképp annyit megállapítani, hogy a „molekuláknak és molekulaagregátumoknak sejtekbe történő juttatására alkalmas felszerelések” és a „gyógyászati felhasználásra szánt vegyi termékek” jelentős mértékben hasonlók, de nem tekinthetők azonosnak.

33 Következésképpen a megtámadott határozatot helyben kell hagyni a szóban forgó áruk hasonlóságának vizsgálata vonatkozásában.

– A megjelölések hasonlóságáról

34 Amint az a fenti 26. pontban bemutatást nyert, az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően a megjelölések által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembevételével (lásd az Elsőfokú Bíróság T-292/01. sz., Phillips-Van Heusen kontra OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel [BASS] ügyben 2003. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4335. o.] 47. pontját, a fenti 23. pontban hivatkozott CAPIO-ügyben hozott ítélet 88. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot; analógia útján lásd a fenti 24. pontban hivatkozott SABEL-ügyben hozott ítélet 23. pontját).

35 Az ítélkezési gyakorlatból ugyancsak következik, hogy két védjegy akkor hasonló, ha az érintett vásárlóközönség nézőpontjából legalább részleges azonosság áll fenn közöttük egy vagy több releváns aspektus vonatkozásában (a fenti 25. pontban hivatkozott MATRATZEN-ügyben hozott ítélet 30. pontja és a fenti 23. pontban hivatkozott CAPIO-ügyben hozott ítélet 89. pontja).

36 A fellebbezési tanács azt állapította meg a megtámadott határozat 17. pontjában, hogy a szóban forgó megjelölések első három betűjének azonosságából eredő hasonlóság fennállásának ellenére a „iFect” és „ctive” szavak közötti különbségek olyan nagyok, hogy kizárják az összetéveszthetőséget.

37 E vonatkozásban az összehasonlítandó megjelölések az alábbiak:

Korábbi védjegy	Bejelentett védjegy
RNActive	RNAiFect

38 Először is, a vizuális összehasonlítással kapcsolatban meg kell állapítani, hogy mindkét szóban forgó megjelölés egyetlen, egyaránt nyolc betűt tartalmazó szóból áll, amely betűk közül az első három, nagybetűs karakterrel szedve, azonos. A korábbi védjegy ezt követő öt betűjét kis karakterrel írják, csakúgy mint a bejelentett védjegyben, az ötödik betű, az „f" kivételével.

39 Az első három betű azonosságából eredő hasonlóságot ugyanakkor jelentősen gyengíti a szóban forgó megjelölések utolsó öt betűjének jelenléte, amelyek, noha közülük négy közös a két megjelölésben, nem ugyanabban a sorrendben jelennek meg, ami a szóban forgó két megjelölés igen eltérő vizuális észlelését teszi lehetővé. Tehát a szóban forgó megjelölések által együttesen keltett benyomás vizuális különbségeket mutat.

40 A felperes álláspontjával ellentétben a megtámadott határozatból nem következik, hogy a fellebbezési tanács mindössze a szóban forgó megjelölések alkotóelemekre való bontására szorítkozott volna, anélkül hogy elvégezte volna azok átfogó vizuális vizsgálatát. Ugyanis, noha sajnálatos, hogy a megtámadott határozat erre vonatkozólag nem tartalmaz kifejezett utalást, a fellebbezési tanács azzal, hogy a megtámadott határozat 17. pontjában úgy vélte, hogy a közös „rna" elem ellenére inkább a szó végződése kelti fel a figyelmet, amely megkülönböztetőbb jellegű, és arra következtetett, hogy ez az erőteljes különbség lehetővé teszi bármiféle összetéveszthetőség kizárását, a szóban forgó megjelölések átfogó vizsgálatát végezte el.

41 Továbbá, még ha feltételezzük is, hogy, amint azt a felperes állítja, mindkét megjelölést kis- vagy nagybetűkkel írják, meg kell állapítani, hogy mindenesetre a vizuális hasonlóság nem hangsúlyosabb, tekintettel az öt utolsó betű elhelyezkedésére, amely mindig lehetővé teszi a három első betű azonosságából eredő hasonlóság kompenzálását.

42 Másodsorban ami a hangzásbeli összehasonlítást illeti, meg kell állapítani, hogy noha a két megjelölés három, az „r", „n" és „a" betűvel kezdődik, végződésük elég egyértelmű különbséget hoz létre köztük. A két megjelölés kiejtése tehát igen különböző, következésképpen, még ha feltételezzük is, hogy hasonlóság áll fenn, e hasonlóságot legfeljebb kivételesen csekélynek kell tekinteni. Egyébiránt amennyiben az érintett közönség kapcsolatba hozná egymással a bejelentett védjegy „a" és „i" magánhangzóit, a hangzásbeli különbség még érzékelhetőbb lenne. Ugyanakkor egy szokásos helyzetben kevéssé valószínű egyrészt, hogy a fogyasztó megkettőzi a korábbi védjegy

„a” hangzóját, és „r-n-a-active”-nak ejti a megjelölést, noha a megjelölés egyetlen „a-”-t tartalmaz, másrészt, hogy ugyanezen fogyasztó a bejelentett védjegy „i”-jének kiejtését alhanyagolva azt „r-n-a-fect”-nek ejti. A jelen ügyben ez még ilyen esetben sem teszi az említett védjegyeket hangzásban hasonlóvá.

43 Harmadsorban, a fogalmi összehasonlítással kapcsolatban helytálló az a megállapítás, hogy az érintett áruk vonatkozásában az érintett vásárlóközönség, különösen a szakképzett vásárlóközönség, vagy a három első betűt a ribonukleinsav angol rövidítéseként (ribonucleid acid) észleli, vagy a nagyközönség esetében feltételezi, hogy a kezdőbetűk legalábbis gyógyászati vagy vegyi jellegű elemre utalnak, még ha nem is ismerik annak pontos jelentését. Tehát, amint arra a tárgyaláson úgy az OHIM, mint a beavatkozó is hivatkozott, nem ritka, hogy az érintett területen a gyártók vegyületekre vagy molekulákra hivatkoznak valamely eladásra kínált gyógyszerészeti termék állítólagos hatékonyságát hangsúlyozandó.

44 Ugyanakkor a megjelölések eltérő jelentésű végződései („ctive” az egyik, „ifect” a másik esetben) kiegyensúlyozzák az „rna” közös elemből eredő hasonlóságot. A felperes azon érvelése, amelyet különösen a tárgyalás során fejtett ki, és amelynek értelmében a német fogyasztó képes arra, hogy kapcsolatba hozza egymással az „ifect” és az „effect” angol szót, amelyhez képzeletében tehát az „active” szót társítja, mivel mindkét szó a hatékonyság fogalmára vagy az „effektív” szóra utal, az érintett vásárló részéről a szó alkotóelemeire való bontásához túlságosan nagy erőfeszítést követel, hogy a szóban forgó két megjelölés között képzettársítást hozzon létre, tehát úgy tűnik, kevéssé valószínű, hogy ezen érvnek helyt lehetne adni.

45 Noha a szóban forgó megjelölések között fennáll bizonyos fogalmi hasonlóság, ez abból a tényből ered, hogy az „rna” közös a szóban forgó megjelölésekben, ám ezt az egyes végződésekből eredő eltérő jelentések kiegyensúlyozzák.

– Az összetéveszthetőségről

46 Emlékeztetni kell arra, hogy akkor áll fenn az összetévesztés veszélye, ha a szóban forgó védjegyek hasonlóságának foka és az e védjegyekkel megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlóságának foka összességében kellően magas (a fenti 25. pontban hivatkozott MATRATZEN-ügyben hozott ítélet 45. pontja).

47 A jelen ügyben a fenti 32. pontban már megállapítást nyert, hogy a szóban forgó áruk részben azonosak, részben pedig jelentős mértékben hasonlók.

48 A két megjelölés ténylegesen a közös „rna" elemre épül. Ugyanakkor meg kell állapítani, amint azt a felszólalási osztály is megállapította, anélkül hogy a fellebbezési tanács ezt a megtámadott határozat 16. és 17. pontjában megkérdőjelezte volna, hogy ezen elemnek legfeljebb korlátozott megkülönböztető képessége lehet, még akkor is, ha a fogyasztók egy része nem ismeri pontosan a szóban forgó rövidítés jelentését, de feltételezi, hogy különösen valamely kémiai vegyületre vagy egy molekulára történő közvetett utalásról van szó.

49 Egyébiránt még ha igaz is, hogy a fogyasztó általában nagyobb figyelmet fordít a szavak elejére, mivel az hangsúlyosabb (e tekintetben lásd az Elsőfokú Bíróság T-325/04. sz., Citigroup kontra OHIM – Link Interchange Network [WORLDLINK] ügyben 2008. február 27-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 82. pontját), nem kevésbé igaz, hogy általános szabályként a fogyasztóközönség az összetett védjegy részét képező leíró vagy kevésbé megkülönböztető elemet nem tekinti megkülönböztetőnek és dominánsnak a védjegy által keltett összbenyomás tekintetében (lásd a fenti 29. pontban hivatkozott ECHINAID-ügyben hozott ítélet 54. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

50 Márpedig, amint az megállapítást nyert, a két megjelölés közös eleme, vagyis az „rna" elem, amely legfeljebb korlátozott megkülönböztető képességgel rendelkezik, nem teszi lehetővé az áruk kereskedelmi eredetének azonosítását. A fellebbezési tanács tehát helyesen vélte úgy a megtámadott határozat 17. pontjában, hogy az ütköző megjelölések szuffixumai, vagyis a „ctive" és „ifect" tekinthetők a fogyasztók figyelmét felkeltő megkülönböztető és domináns elemeknek, mivel az első, „rna" elemhez képest

jelentősebb megkülönböztető képességgel rendelkeznek (ebben az értelemben lásd a fenti 29. pontban hivatkozott ECHINAID-ügyben hozott ítélet 55. pontját).

51 Ezen túl, amint az a fenti 44. pontban megállapítást nyert, és amint azt az OHIM helytállóan megjegyezte, téves az a feltételezés, hogy a megjelölések végződéseit gondolati képzettársítás útján azonosnak érzékelik a fogyasztók, mivel a német „aktiv" szó egyáltalán nem szinonimája az „effektiv" szónak, ami lehetővé teszi a védjegyek megkülönböztetését. Következésképpen e jelentésbeli különbségek lehetővé teszik az érintett fogyasztók számára az érintett megjelölések megkülönböztetését is.

52 Tehát, noha a két megjelölés közös eleme, azaz az „rna" található első helyen, ez az azonosság nem vezet összetéveszthetőséghez, mivel ezen elem korlátozott megkülönböztető képességgel rendelkezik, miáltal a vásárlóközönség figyelmét a két megjelölés végződésére fordítja, amelyek átfogó értékelés keretében vizuálisan, hangzásban és fogalmilag eltérőek. A két megjelölés tehát eltérő benyomást kelt.

53 Következésképpen jelen ügyben az érintett áruk azonosságának vagy igen erős hasonlóságának fokát ellensúlyozza a megjelölések hasonlóságának csekély mértéke, illetve az „RNA" rövidítés csekély mértékű megkülönböztető képessége, sőt mi több: leíró jellege, miáltal ki kell zárni, hogy az érintett vásárlóközönség tudatában fennállna bármiféle összetéveszthetőség. Ennélfogva a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy a vásárlóközönség szempontjából nem áll fenn a szóban forgó védjegyek összetéveszthetősége.

54 A jelen ügyben még ha feltételeznénk is, hogy minden szóban forgó áru azonos, a fenti 34–53. pontban elvégzett vizsgálat nem teszi lehetővé eltérő következtetés levonását az összetéveszthetőség hiánya vonatkozásában.

55 A fentiek összességéből következik, hogy az egyetlen jogalapnak nem adható hely, következésképpen a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

56 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, őt az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően a költségek viselésére kell kötelezni.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.

2) Az Elsőfokú Bíróság a CureVac GmbH-t kötelezi a költségek viselésére.

Martins Ribeiro Wahl Dittrich

Kihirdetve Luxembourgban, a 2009. október 28-i nyilvános ülésen.

Aláírások